

Zelfbouwers aan het woord: ONCE IN A LIFETIME

foto: Jeu van Helden

Glaslijn met led lichtslang

Opdrachtgevers: Jeu van Helden en Marlies Scheres. Marlies Scheres is als adjunct-directeur verbonden aan het CITAVERDE College, een groenschool. Jeu van Helden, van huis uit grafisch ontwerper, werkt daarnaast als ontwerper/producent van meubels.

Woonplaats: Horst, Limburg

Inhoud: 800 m³

Oppervlakte kavel: 1.100 m²

Bouwjaar: 2008/2009, onder architectuur gebouwd

Architect: Lab32 architecten / Loek Stijnen

Binnenmuren: gemetseld

Buitenmuren: gevelisolatie, afgewerkt met sierpleister

Mooiste moment: 'Het plaatsen van de staalconstructie.'

Slechtste moment: 'Het verwijderen van de bekisting; het betonwerk viel zwaar tegen.'

Tip: 'Er zijn heel veel besismomenten en dito adviezen. Volg op die momenten meer je gevoel dan je verstand. Bij twijfel niet oversteken.'

Jeu van Helden en Marlies Scheres hebben het huis van Marlies' vader zeer grondig en verrassend verbouwd. Alleen enkele buitenmuren zijn blijven staan. Ze hebben uitgesproken ideeën over wonen en Jeu doet heel veel zelf. Een nieuwe, strakke villa, waaraan alles tot in detail klopt, is het resultaat.

Fotografie: Timo Reisinger

De oorspronkelijke bungalow uit de jaren zestig is niet meer herkenbaar. Een zeer royale woon-werkruimte ligt ruim boven het maaiveld. Een groot raam aan de voorkant trekt onmiddellijk de aandacht. De kozijnen vormen een spannend lijnenspel, een prachtig statement. Een idee van de architect, uitgevoerd door Jeu: "Ik heb er een mooie houtsoort voor gekozen. De glaszetter heeft het perfect afgemaakt." De schuine lijnen van het raam komen vaker terug in het ontwerp, bijvoorbeeld bij de carport. Binnen geven de hogere ligging en het riante uitzicht een enorm gevoel van ruimte.

Wat eraan vooraf ging

Ze hadden al een mooi huis met veel grond erbij in Sevenum, vlakbij Horst, maar wilden graag een moderne woning. Marlies: "We wilden één keer ons eigen huis bouwen, precies zoals wij willen wonen." Jeu: "In Sevenum startte een aantal jaren geleden een welstandsvrij project in een kleine wijk. Daar hebben we ons voor ingeschreven. We dachten dat daar iets moois ging gebeuren. Maar naarmate de vergaderingen vorderden, bleek dat het helemaal niet zo bijzonder werd. Bijna iedereen wilde gewoon een traditionele woning."

Duidelijk niet de juiste plek om hun droomhuis te bouwen. Toen Marlies' vader overleed, kwam zijn huis in Horst in beeld. Ze namen zich voor het te kopen, mits ze daar konden bouwen wat ze wilden. Marlies: "Met mijn broer en zus spraken wij af dat we de tijd kregen om te onderzoeken of we op deze plek onze droom mochten realiseren. Ondertussen konden we op ons gemak afscheid nemen van het ouderlijk huis."

De ontwerpfase

Ze gingen op zoek naar een architect. De eerste die ze uitnodigden, vond het zo'n interessante opdracht dat hij gratis een schets wilde maken. Jeu: "De meeste mensen denken vanuit de buitenkant van een huis. Maar je moet een huis juist van binnenuit ontwerpen. Wij wilden één grote ruimte en de functies 'wonen en werken' dicht bij elkaar brengen. Daarnaast was de verbinding binnen-buiten een belangrijk uitgangspunt. Een grote carport voor de auto stond ook op onze wensenlijst, net als een open haard. Ik had zelf al een paar schetsjes gemaakt om te laten zien welke kant het op moest gaan." Er bleken nog twee architecten bereid een gratis ontwerp te maken. Toen hadden ze de luxe van drie ontwerpen. Jeu: "Van het eerste ontwerp waren we heel erg gecharmeerd. Maar het tweede, van Lab32 architecten, was nog beter. De derde architect had eigenlijk niet goed naar

onze opdracht geluisterd. Het tweede ontwerp is het geworden."

Marlies: "Nog voordat we het huis kochten, zijn we met de architect naar de gemeente gegaan. We hadden gehoord dat je in Horst moeilijk wat sperts mocht bouwen. We wilden aftasten of we dit ontwerp konden realiseren, anders zouden we van onze plannen afzien. We kregen een afspraak met de bouwmeester van de gemeente. Die was heel positief, hij vond het ontwerp geweldig. Na een kwartier stonden we, helemaal verbaasd, weer buiten. De ambtenaren gaven de indruk dat ze graag wilden dat er vaker voor wat spannender architectuur werd gekozen."

'gemeente blij met spannende architectuur'

Keuze aannemer

Toen alles rond was, september 2007, kochten Jeu en Marlies haar zus en broer uit en werden zo eigenaar van de woning. De bouwvergunning werd zonder problemen binnengehaald. Bij hun keuze voor een aannemer gingen ze grondig te werk. In totaal benaderden ze er zes. Uiteindelijk bleef er één over, waar ze een goed gevoel bij hadden. Hij had ook gebouwd in een wijk in Venlo met moderne woningen. Jeu: "Het lastige was wel dat we met een prijs geconfronteerd werden waarvan we niet wisten of die reëel was. Onze architect adviseerde om een nacalculatie te laten maken bij een bouwkundig adviesbureau. Zij hebben de hele offerte doorgeplozen en voorzien van kanttekeningen. Met die kennis zijn we om de tafel gaan zitten."

Ze verstrekten de opdracht niet in een aannemconstructie, maar onder regie. Jeu: "Dat hield in dat wij het hele project hebben ontleed in onderdelen: zaken die de aannemer zou doen en zaken die wij zelf konden doen. Ik ben altijd bezig met kleuren, vormen en materialen. Zo wilde ik bijvoorbeeld zelf de kozijnen en deuren maken. Ik let erg op details. Ook verwerk ik graag mijn eigen ideeën. 'Een dag niets moois gemaakt, is een dag niet geleefd.' Bovendien was het interessant vanwege de kosten. De sloop hebben we daarom ook zelf gedaan."

Goede situatie.

Beton afgebeld

Marlies en Jeu waren al vóór het slopen op het terrein gaan wonen in een tijdelijke huisvesting. De aannemer startte in april 2008 met het graafwerk voor de grote carport onder het huis. Er werden staalconstructies gemaakt in de oude bungalow en muren weggehaald. Vervolgens begon hij aan de betonnen keerwanden van de carport. Vanaf hier ging het mis. Jeu: "De vloer werd eerst gestort, dat ging nog goed. Maar toen ik de bekistingplaten van de keerwanden zag, had ik al mijn twijfels. Ik vond ze er niet uitzien. Dat heb ik al meteen aangegeven." Marlies: "We wilden zelf eerst prefabwanden, maar de aannemer had ons deze methode aangeraden omdat dat steviger en goedkoper was. Maar dan moet je wel mooie, gladde bekistingen gebruiken, anders blijf je oneffenheden zien."

In het weekend voordat 's maandags het beton gestort zou worden, haalden Marlies en Jeu er verschillende mensen bij. Na een crisisberaad hadden ze ook nog contact met de architect. Ze lieten de aannemer weten dat hij het beton af kon bellen, omdat ze het niet eens waren met deze bekisting. Die maandag nodigden ze de aannemer en de onderaannemer van het betonwerk uit voor een gesprek. De onderaannemer werd al snel rijdig. Hij begreep gewoon niet wat Marlies en Jeu wilden: een mooie, strakke wand in zichtbeton. Hij brak de zaak af en vertrok.

'zichtbeton niet naar onze zin'

Vernietigend rapport

Kort daarop bekeken ze het betonwerk van een andere onderaannemer en maakten met dit bedrijf goede afspraken, dachten ze. Jeu: "Het leek goed te gaan. De platen zagen er keurig uit. Het beton werd gestort en de bekisting ging eraf. Alles waarvan ons verzekerd was dat het geen probleem zou zijn, was fout gegaan!" Er volgde een gesprek met de aannemer en de nieuwe onderaannemer. Zij zouden naar oplossingen zoeken. Het gesprek daarover werd echter steeds vooruit geschoven. Toen het boekjaar afgesloten moest worden, kregen Jeu en Marlies van de aannemer opeens een rekening die 7.000 euro hoger was dan de offerte. Dit bedrag ging er later na overleg weer af.

Jeu: "De oplossingen die vervolgens werden aangedragen, versterkten de fouten alleen maar. Nu zitten we nog steeds met betonwerk dat niet naar onze zin is. Als steun in de rug hebben we aan een adviesbureau gevraagd hoe zichtbeton eruit hoort te zien. In onze omgeving hoorden we namelijk opmerkingen als: 'Het ziet er toch eigenlijk best netjes uit?' Maar wij weten wat we willen en hoe het eruit kán zien. We vragen geen bijzondere dingen. De adviseur heeft het betonwerk gekeurd en een vernietigend rapport geschreven. We hebben op basis daarvan voorgesteld een deel van het oorspronkelijke bedrag te betalen, maar niet alles. Daarna hebben we niets meer gehoord."

Terugkijkend

Jeu: "Het is een proces geweest van vallen en opstaan. Het begon allemaal met het betonwerk, maar daar zijn nog meer dingen bijgekomen die fout zijn gegaan. Door alle aanneemklussen apart af te spreken, ontstaat de kans op allerlei kleine conflicten. En helaas zijn die er ook geweest. Om niet te zeggen: het was een ramp!" Marlies: "We hebben daardoor ook meer dingen zelf gedaan. Als alles vlot was verlopen, hadden we meer werk uitbesteed aan de aannemer."

De onverkorte versie van dit verbouwingsverhaal vindt u in het boek *Van kavel tot droomhuis*, dat werd samengesteld door Sandra van den Nieuwenhof. Haar ervaringen met het bouwen van een huis zetten haar aan tot het schrijven van dit boek. *Van kavel tot droomhuis* is een onafhankelijk boek over zelf bouwen. Vol met boeiende ervaringsverhalen en interessante tips voor degenen, die nog aan een bouwavontuur gaan beginnen

ISBN: 978 90 77740 49 1

€ 22,95

Uitgeverij

De Boekenmakers.

Maar op deze manier zou het meer energie kosten dan het zou opleveren." Jeu: "Van tevoren zag ik de aannemer ook als een soort adviseur met wie je kon overleggen als er problemen zouden ontstaan. Vanaf het betonwerk had ik echter geen vertrouwen meer in hem." Marlies: "De aannemer was bouwtechnisch gezien wel goed, maar hij communiceerde niet met zijn voorman. Dat leidde vaak tot discussies over afspraken." Jeu: "Achteraf denk ik dat de aannemer de opdracht niet goed heeft ingeschat en ons niet serieus genoeg heeft genomen. We hebben van tevoren gezegd dat we heel precieze mensen zijn en hoge eisen stellen aan onszelf en aan anderen. Onder werklieden blijken er grote verschillen te zijn, zowel in vakmanschap als in omgang met klanten." *

Het huis zelf is op dit moment helemaal af. Ze wonen er heerlijk en zijn tevreden met het eindresultaat. Inmiddels is Jeu begonnen aan de volgende fase: het ontwerpen en maken van het interieur. Jeu: "Mensen vragen regelmatig: 'Wanneer is alles af?' Dat is kennelijk belangrijk. Maar voor ons telt dat het wordt zoals wij dat willen, ook al duurt het wat langer." Marlies: "Anderen vergelijken ons project wel eens met een wereldreis. Wat voor een ander een wereldreis is, is voor ons dit project." Jeu en Marlies houden een blog bij over hun bouwproces en de verdere afwerking. Volg hen op: www.blog-56.blogspot.com